

DUŠANOVY ZÁPISKY

Červen 2013

XIV. ročník

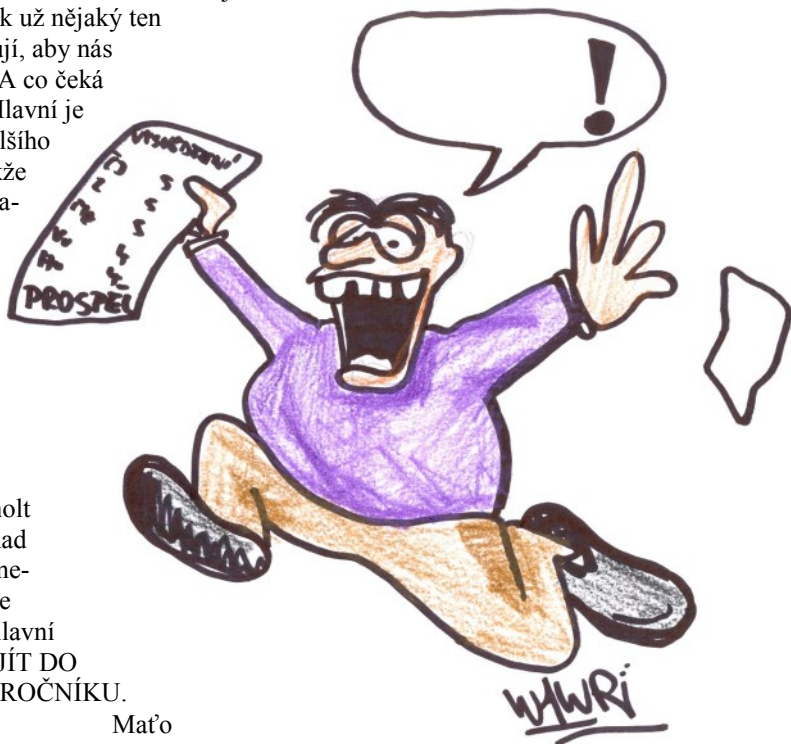
číslo 6

Summer time

Ano... a máme tady konečně PRÁZDNINY, na které se všichni těšíme celý školní rok. Neznám lidi, co nemají rádi prázdniny, to už pak snad nejsou ani lidi, ale blázni. Zkrátka čas odpočinku, relaxu, pohody a hlavně klidu od školy. Ale ještě nás čeká nějaký ten týden ve škole. Na co se nejvíce těšíme? Asi na tradiční rozlučku našich devátáků, kteří nám ukážou, že i oni umí dělat něco jiného, než jenom nic nedělat. Jestli jste si všimli, tak už nějaký ten den nacvičují, aby nás překvapili. A co čeká ještě nás? Hlavní je projít do dalšího ročníku, takže nás čeká uzavírání známek.

Smutné oči, krásné pohledy a neustálé prosení o zlepšení známky k tomu už holt patří, no, snad nám nikdo nepropadne. Je vždy totiž hlavní aspoň PROJÍT DO DALŠÍHO ROČNÍKU.

Mat'o

ROZHOVOR S...

Udělalí jsme rozhovor s paní učitelkou, která je vysoká a má dlouhé světlé vlasy, učí na druhém stupni základní školy. Její jméno je paní učitelka Pavla Mecová. Odpověděla nám na 9 otázek!

Jak se vám líbí ve staroveské škole?

Na staroveské škole se mi líbí, protože je to taková vesnická škola, je zde dobrý kolektiv učitelů i žáků.

Jakou školu nebo jaké školy máte vystudované?

Střední škola – Gymnázium Hladnov.

Vysoká škola – Ostravská univerzita, přírodovědecká fakulta.

Jakou třídu jste učila z druhého stupně nejraději?

Na tuto otázku se nedá jednoznačně odpovědět, protože žáci se mění, a tak to je každý školní rok jinak.

Na jaké škole jste učila před naší školou?

Než jsem nastoupila do staroveské školy, tak jsem učila v Ostravě – Svinově.

Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo a nápoj?

Nejoblíbenější jídla jsou těstoviny a rizoto, nejoblíbenější nápoj je mojito.

Jaké máte svoje nejoblíbenější koníčky?

Mezi moje koníčky patří cyklistika,

bandminton

a práce na zahradě.

Jaký předmět jste ráda učila?

Samozřejmě matematiku.

Dozvěděli jsme se, že čekáte miminko, jak se těšíte na roli maminky?

Na roli maminky se moc moc těším, snad nebude miminko moc zlobit. :)

Jak budete vzpomínat na naši školu?

Na tuto školu budu vzpomínat jen v dobrém, bylo tady moc fajn.

Děkujeme za rozhovor a přeje-me Vám, ať vše dobře dopadne.

Terka

**VŠEZNÁLEK
PATŘÍ PRAZE
A DEVĚTÁKŮM**

Poté, co se naši devátáci dne 31. 5. vrátili z Prahy, je čekala slohová práce do českého jazyka. A o čem jiném a úžasném psát, než o krásách a památkách Prahy? Takže jsme vzali propisku a papír a šli jsme na to. A jak to dopadlo? Vybrali jsme 2 slohové práce, které se nám líbily, od Lucky a Šárky z devítky, které popsaly jednu z nejzajímavějších památek Prahy, a tou je Petřínská rozhledna. No, podívejte se sami.

Petřínská rozhledna

Každý rok jezdí 9. ročníky ze Staré Vsi na školní výlet do Prahy. Zpravidla na 3 dny a letos tomu nebylo jinak. V termínu od 29. května do 31. května se 30 žáků se 3 učiteli vydalo na cestu po památkách našeho hlavního města. Na programu byl muzikál, prohlídka Národního divadla a nesměla chybět Petřínská rozhledna.

Petřínská rozhledna je jednou z největších dominant Prahy. Majestátně se tyčí na vrcholu kopce Petřín na Malé Straně. Její ocelová konstrukce sahá do výšky 63,5 m v nadmořské výšce 324 m. S nápadem postavit tuto rozhlednu přišel Klub českých turistů, který byl roku 1889 na světové výstavě v Paříži a nechal se strhnout vzhledem Eiffelovy věže. Roku 1890 už bylo hotova projektová příprava a sehnány prostředky a roku 1891 se mohla začít stavět pětkrát menší volná kopie „Eiffelovky“. Petřínská rozhledna byla vystavena pro Zemskou jubilejní výstavu roku 1891 a 20. srpna téhož roku se slavnostně otevřela.

Každému, kdo navštíví Prahu, musíme doporučit. Už jen kvůli výhledu, který se vám otevře. Kromě Prahy můžete spatřit Říp, České středohoří a nebo Krkonoše. A pokud už se na Petříně budete nacházet, nevynechejte nádherné zahrady nebo slavné zrcadlové bludiště. Na Petříně si zkrátka každý najde své.

Šárka, 9. A

Dlouhý, krátký, široký, chudý – vše se dovíte na Petříně.

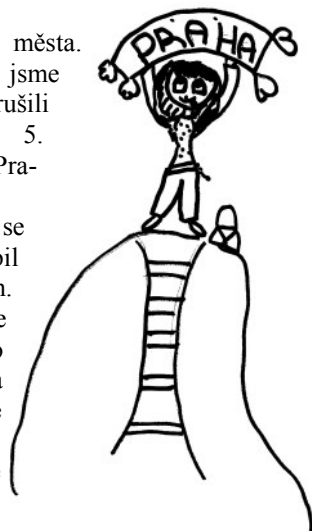
Je zvykem, že 9. třídy na Základní škole ve Staré Vsi jezdí na výlet do našeho

hlavního města.

Ani letos jsme tradici neporušili a dne 29. 5. jsme se do Prahy vydali.

Nejvíce se nám asi líbil druhý den. Ráno jsme nasedli do tramvaje a jeli jsme k lanovce, která jede na Petřín.

Všichni jsme čekali, že uvidíme Prahu z lanovky shora. Ale nečekali jsme, že lanovka není ve vzduchu. Vypadala spíše jako tramvaj jedoucí do kopce. No, aspoň jsme nemuseli šlapat pěšky. Když jsme vyjeli nahoru, všichni se mohli „pokochat“ krásnými zahradami. Každý si tam může vybrat svou oblíbenou květinu. Petřínská rozhledna je vymyšlena opravdu dobře, protože když k ní jdete, užíváte si přírodu. Jdete po chodníčku, zatočíte a hele... Petřínská rozhledna před vámi. Návštěvníci si mohou vybrat ze dvou možností. Ta první je po schodech a ta druhá výtahem. Samozřejmě, kdo si chce užít výlet, jde po schodech. Rozhledna je totiž otevřená, a proto už máte výhled dřív, než vyjedete nahoru. Každý si to tam užije. Návštěvníkům se otevírá krásný výhled na celou Prahu. My jsme se uchvátili a jdeme dál. Na Petříně jsou totiž i jiné úžasné stavby. Vybrali jsme si zrcadlové bludiště. Když tam vejdete, připadáte si jako v nějaké místnosti, kde je vás tisíc. Zrcadla jsou

prostě všude... Konečně jsme se vymotali a zjistili jsme, že součástí bludiště je zrcadlový sál. Jsou tam různá zrcadla – dutá, vypuklá, no prostě poznáte v nich svou pravou tvář. Například, že jste tlustí, nebo vysocí, nebo prřaví. Byla tam s námi paní, která to tam hlídala, a poskytla nám rozhovor.

Kolik je tady zrcadel? „Máme tady přes 200 zrcadel.“ – Jak stará je tato budova? „Tato budova je stará asi 50 let. Ale zrcadla jsou tady jen 10 let.“ – Jak dlouho tady hlídáte? „Já tady hlídám jen dva roky, ale moc mě to baví a líbí se mi tady.“ – Kolik lidí tady chodí? „Denně sem přijde asi 300 turistů. Všem se tady moc líbí a všichni se smějí.“

Teď už musíme jít dolů z Petřína a poznávat další krásy Prahy. Všem přeji, ať si to na Petříně užijí. Je to tady úžasné...

Lucka, 9. B

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Úspěchy. No A? Co A, B!

Rok se s rokem sešel a náš oblíbený školní časopis Dušanovy zápisky se znovu zúčastnil tentokrát již sedmého ročníku soutěže „Školní časopis roku“ s podtitulem 2013. Tak jsme se pod vedením pana učitele Chvostka já, Āďa a Matěj vydali na vyhlášení vítězů krajského kola této soutěže. Rovnou vám povím, jak jsme dopadli... Získali jsme krásné druhé místo v kategorii školní časopis roku 2013 a navíc ještě lepší první místo v kategorii obsah (toto místo nás vskutku překvapilo a navzájem jsme se ptali, čím jsme je tak ohromili). Avšak zdá se mi, že výsledky nejsou tak důležité, jako setkat se s ostatními redakcemi, a to nejdůležitější je pobrat inspi-

raci. Pročíst si a prolistovat ostatní časopisy a podívat se, co dělají lépe nebo naopak hůře. To by měl být, a snad i je, hlavní důvod, proč se do této soutěže přihlásit. Snad nejlepší na této soutěži ale je, že se na každém vyhlášení konají workshopy (vysvětlil bych je jako diskusní přednášky) s různými, mnohdy zajímavými náměty. Na workshopu se dá dobře „pokecat“ o chybách, nových námětech pro psaní nebo se přiučit, jak něco nového zpracovat do zajímavého čtivého článku.

Vrátím se však k samotné soutěži. Tato soutěž se koná již sedmým rokem (bude však toto číslo šťastné i pro nás?) a její ředitel je pan Petr Kantor. Oproti minulému ročníku se mnohem zlepšily ceny, tak třeba, která redakce by nechtěla vyhrát voucher na týdenní prázdninový pobyt? To však díky novým sponzorům, kterých není zrovna pomálu. Letos soutěž finančně podpořil i Moravskoslezský kraj, takže jsme měli zajištěnou i zajímavou prohlídku nově renovované Dolní oblasti Vítkovic (kdo ještě nebyl, vřele doporučuju navštívit). A na závěr bych chtěl podotknout, že mě mrzí jen jediná věc, a to ta, že se nezúčastním vyhlášení celostátního finále v Brně, protože se koná až v příštím školním roce. Přeju však „velvyslancům“, kteří tam pojedou, ať si to užijí a přivezou pro časopis diplomy se samými prvními místy a spoustu zkušeností! Hodně štěstí do dalších ročníků soutěže!

WAWR

A co říci na závěr?

Čtrnáctý ročník byl zase úspěšný!

Přejeme všem současným
i novým redaktorům
hlavu plnou nápadů, rychlé
prsty při psaní, méně hraní,
grafici ať pěkně kreslí,
prostě hodně štěstí.

To vše přejí loučící
se redaktoři - tři králové:

Matěj Falat, Marek Vávra
a Dalibor Šeděnka

XIXA STAR – TENTOKRÁT MEZINÁRODNÍ

XIXA

Poslední Xixa byl velmi zajímavý. Proč? Protože byl mezinárodní. Byly zde zastoupeny celkem tři národy, a to MY (Češi), Slováci (z Rakové) a Poláci. Nejvíce zde byl zastoupen zpěv, ale našli se i tanečníci a dokonce jsme mohli vyslechnout báseň Labutinka od Petra Bezruče. Soutěžilo se ve dvou kategoriích, mladší a starší. Mladší kategorii vyhrál náš jihovýchodní soused Jaroslav Novotný z Rakové. Vyhrál si to svou písní od Elánu: Vymyslená. Zato ve druhé skupině těch starších byl větší boj, sice jsme ani tady nezískali první umístění, ale já si myslím, že porota

správně vybrala vítěze, který - nebo spíše která - pochází z Polska. A její jméno zní Natalia Żolnierczyk, i když o její výhru se zasloužila i její kapela, která za to také dostala ocenění, v obsazení bratří Adriana a Areka Janulů, Davida Kamila a Sebastiana Niemczycka. A vyhráli si to písničkou

Jaskulka uwieziona. A nakonec už jenom, že alespoň v jednom jsme byli první, a to bylo, když Vašek Štibora z 8. A dostal speciální ocenění za to, že se sám doprovázel na kytaru, když nám zpíval písničku od Tomáše Kluse: Pocity.

Čenda

Vybíjená a přehazovaná v Brušperku (v pův. znění)

Holky ze šesté a sedmé třídy jely na vybíjenou a holky z osmé a deváté třídy jely na přehazovanou. Jela s námi paní učitelka Mlčochová.

Jak jsme přijeli, zjistili jsme, že jsme přijeli jenom my. Takže jsme hrály proti brušperských holkách ze šesté sedmé osmé a deváté třídy. Protože tam nepři-jely jinačí školy tak jsme si zahrály i přehazovanou.

První hrály holky z osmé a deváté třídy přehazovanou, hrály několik minut a prohrály. Potom jsme hrály my vybíje-nou několik minut a vyhrály jsme. Jak jsme dohrály tu první polovinu, tak zase hrály starší holky přehazovanou a zase prohrály. Jak dohrály tak jsme hrály my a zase jsme vyhrály.

Poté starší holky hrály vybíjenou a to nevím jak dopadly, mladší holky se roz-dělili na polovinu a hrály přehazovanou skupina kde jsem byla tak jsme prohrály a ta druhá vyhrála.

Anet

PS: Hrály, hrály, hrály, až se obehrály...

Závody v Petřvaldě

Dne 15. května se konaly závody v Petřvaldě. Na závody jely vždycky tři děti z každé třídy z prvního stupně. Byl to atletický trojboj, takže tam byl skok do dálky, hod míčkem a běh na 50 m. Jako první šly holky z páté třídy na skok. Mí se dařilo nejvíce ze všech. Sice nevím, kolik jsem skočila, ale měla jsem nejvíce. Až jsme doskákaly, tak jsme šly na běh, běžela jsem s nějakou holkou z Petřvaldu, myslela jsem, že ji nepřed-běhnu, a nakonec se mi to podařilo. Hned za mnou běžela Kája Palatická

s Májou Rumanovou a vyhrála Mája, ale podařilo se jí mě předběhnout asi o deset setin, byla asi nejrychlejší ze všech holek. Nakonec nám už zbýval jen hod. Na ten jsem se vůbec netěšila, protože házu málo (to se potvrdilo), ale Karolína Palatická hodila hodně a asi hodila nejvíce ze všech holek z pětky. Až jsme všechny disciplíny splnily, tak přišlo vyhlásování, všechny holky byly napjaté. Jako první vyhlásili třetí místo a na něm se umístila nějaká cizí holka, kterou neznám, pak vyhlásili druhé místo a na něm se umístila holka z Petřvaldu a úplně nakonec vyhlásili první místo a na něm se zázrakem umístila Karolína Palatická. Až všichni dokončili disciplíny, tak jsme jeli zpátky do školy. Na závodech se mi líbilo, i když jsem nic nevyhrála.

Terisek

Česko vs. Itálie

Dne 7. 6. 2013 se uskuteční zápas mezi Itálií a Českem. Budeme se těšit na skvělý zápas a na hvězdy, třeba na Balo-telliho, na Buffona atd. Budeme se snažit, a pokud je porazíme, máme šanci se dostat na mistrovství světa ve fotbale do Brazílie. Bude to souboj nejlepších bran-kářů, a to mezi Petrem Čechem a Buffo-nem. Doufám, že Petr bude lepší a vy-chytá nám vítězství! A už se těším, jak to dopadne!

Tip 2:1

Dne 7. 6. Dalibor

Opravdu to byl velký match, bohužel nám i Itálii chyběly góly. Co na tom, že to byl pěkný zápas, když nepadly žádné góly, protože jak všichni, co se alespoň okrajově zajímáme o fotbal, víme, tato hra je hlavně o gólech.

Dne 14. 6. Čenda

Mladečské jeskyně

Celá naše třída jela do Mladečských jeskyní a navštívili jsme i hrad Bouzov. Jela s námi i 4. A, cesta trvala asi 2 hodiny. Měli jsme asi 30 min přestávku a pak jsme šli do těch jeskyní, byly tam různé

tvary, např: ulita ze šneka, tužka, betlém a tak dále.

Pak jsme šli do jednoho z těch prostorů a ta paní nám řekla, že si máme zkusit, jaké to je v jeskyni, když tam je tma. Pak tam všichni začali pištět a pak nám zase rozsvítila a pak jsme šli zase nahoru, kde nás čekal autobus.

KIKUŠ

Prázdninové radovánky

Prázdniny jsou zase tu,
užijme si výletu.
Školy máme dost,
prázdniny jsou pro radost.

Prázdniny si užijeme,
koupat všichni se budeme.
Na táboře etapy,
pojedeme na chaty.

Tak co, už se těšíte?
Možná ještě nevíte...
Že u moře či někde jinde.
Letní lásku možná objevíte.

A co na závěr říct?
Jezte, pijte, smějte se,
legraci si užijte.
Skvělé prázdniny!

KOMIX

Elika

CHVÍLKA NA BIDÝLKU

Bohužel vám musím říci, že nemáme moc drbů. No když budete chtít něco vyžvanit, tak nám vhod'te do schránky Dušana papírek, kde bude napsaný drb.

Zasmějte se nad perličkami 4. třídy – vlastivěda

1. Zlatá bula sicilská

- je jeskyně, kde se našlo zlato
- je listina, která vyjadřuje chování

2. Proč říkáme, že rod Přemyslovců vymřel po meči?

- Byla válka, a tak je zabili s meči.
- Adam z 6.A a Karla z 7.A spolu chodí. *Tip Dušana: řekla nám to to Karolína.*
- Na Barboru z 6.A a Kristýnu ze 7.A si stěžují někteří žáci. Že jsou trapné, jak si ze všech utahují a pomlouvají je. Prý si hrajou na obrovské frajerky. *Tip Dušana: No holky, to jsme od vás „nečekali“.*

Z ARCHIVU ...

Bylo nebylo, dávno tomu, aneb psal se rok 1999. V dnešní vzpomínce na doby dávno minulé vybíráme příspěvek opět z 1. ročníku. Jsou to vlastně příspěvky dva. V jednom si zavzpomínáme na Velikonoce a druhý by měl být trochu poučný. Ale popravdě vám dám jednu radu. Dočtete druhý článek až do konce.

Masochistický den

Osnova:

Úvod: Ten den

Stať: a) Ranní vstávání

b) Hon

Závěr: Výslužka

Tato příhoda se stala o Velikonocích, v ten výdělečný, masochistický, nevíme jak pro holky, ale pro kluky i zábavný den.

V ten den zazvonil budík. Crr! Vyletěl jsem z lůžka a viděl jsem, že budík zapal o čtvrt hodiny. Rychle jsem se oblékl, vykašlal se jako obvykle na hygienu a ségru jsem polil kýblem vody, přičemž jsem uslyšel ten krásný skřek. Ááá! To mě velmi pobavilo, ale neměl jsem čas, a proto jsem ani nepočkal, až ségra vstane a dá mi přes hubu. Vletěl jsem do sklepa a už jsem fičel na kole z baráku. Na sraz s Petrem a s Radkem jsem přijel tak tak.

Začal hon. Nejdříve jsme vyšlapali na Duklu a brali jsme to systematicky. Ten systém vám neřeknu, abyste se neopíčili. Dostali jsme se až k Luce Kučové. Zazvonili jsme a nic, ale my jsme se nedali. Po chvíli se dveře otevřely a v nich stála - bledá a s mrtvolným výra-

zem Lucka. Hned jsme vletěli dovnitř a už jsme ji drželi. Ona se nám však vytrhla, utíkala pryč a my za ní. Její mamka stála blízko nás, smála se a klidně řvala: „Jen do ní!“ Na chvíli jsme se zastavili a začali kout plán. Domluvili jsme se a útok zase začal. Pěťka běžel do kuchyně, ale Lucka si toho nevšimla. Já a Radek jsme jí nadbíhali, ona nám ovšem vždy unikla a pokaždé se nám zasmála, čímž nás pořádně naštvála. Řekli jsme si s Radkem, že ji musíme navést do kuchyně, ale to se nám moc nedařilo, až tam nakonec vběhla sama. Proběhla dveřmi, přičemž se ještě dívala na nás - a na jednu „Chňap!“ Pěťka ji chytil ze zadu a už jsme ji měli. Odnесли jsme ji do koupelky a už se koupala nebo spíše se topila.

Dostali jsme hromadu sladkostí, které jsme jedli ještě tři týdny potom, a peníze za dobře vykonanou práci. Byl to velmi zábavný den, na který nikdy nezapomenou.

Pozn. autora):

Masochismus - sexuální úchylka, kdy je třeba k dosažení uspokojení zakoušet bolest nebo ponižení.

Petr Šupík

Co jsme se naučili za tento školní rok?

Mistr Jan Hus (v páv. znění)

Mistr Jan Hus byl velitelem Husitského vojska. Jeho uhlavním nepřítelem byl arcibiskup, který roznášel noviny a Janu Husovi a jak se to lidi doslechli tak Jana Husa považovali za kacíře.

Mistr Jan Hus se narodil v městě Tábor a tam také zemřel. Městkou radu vyházeli z okna nově postavené radnice. Mezi jejich nástroje patřily harpuny, oštěpy, pušky, děla, koule se špisemi která byla pověšena na tyči, šipky, šípy, luky. Jak Mistr Jan Hus zemřel tak se na jeho počest se založilo novější město Tábor. Arcibiskup a jeho společníci Mistra Jana Husa upálili a jeho popel dali do pohárku a ten zalili vínem.

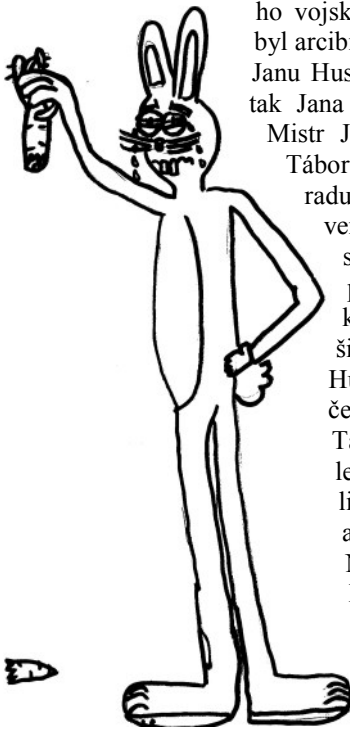
Na jeho počest se vystavila kronika, jenže v kronice chyběly čtyři listy které byly uloženy v Husitské jeskyni kde je měl Mistr Jan Hus před svou smrtí uschovanou.

Jeho následníci jeho dva synové byly proti němu protože si nevšiml rodiny tak jeho rodina odešla. Jak Mistr Jan Hus vyhrál volby tak se jeho rodina vrátila protože si je už víc o ně nezajímal. Volby vyhrál aspoň desetkrát.

Neznámý autor

Komentář paní učitelky:

„Tak jsem se už dlouho nepobavila!“

Jak jsme si zpestřili čas trávený ve školní družině

Děti II. oddělení, které navštěvují žáci 3. – 5. třídy, si vymysleli svůj ostrov, na kterém trávili za příznivého počasí odpoledne. Pojmenovali ho „Kokosovobanánovomelounový ostrov“. Kde se tento ostrov nachází, je tajemství. Plnili úkoly, které si buď vymysleli nebo dostali, a zapisovali o celém dění deník. Jak se jim vše dařilo, posuďte sami.

DENÍK

Kokosovobanánovomelounové ostrovy
Plavba kolem světa

Dne 2. října 2012

Ztroskotali jsme na pustém ostrově. Celkem na palubě bylo 27 lidí. Lento. Na pobřeží doplávalo 12 lidí. Byl to pustý, neznámý ostrov. Podlehlí jsme panice, byli jsme zmatení, kde jsme a co se stalo. Po marném volání a hledání jsme to vzdali. Někoho napadlo, že bychom se měli postarat o oheň a vodu. Rozdělili jsme se do 3 skupin. Lucka nás upozornila, ať nestavíme znamení SOS pod stromy.

Dne 4. října

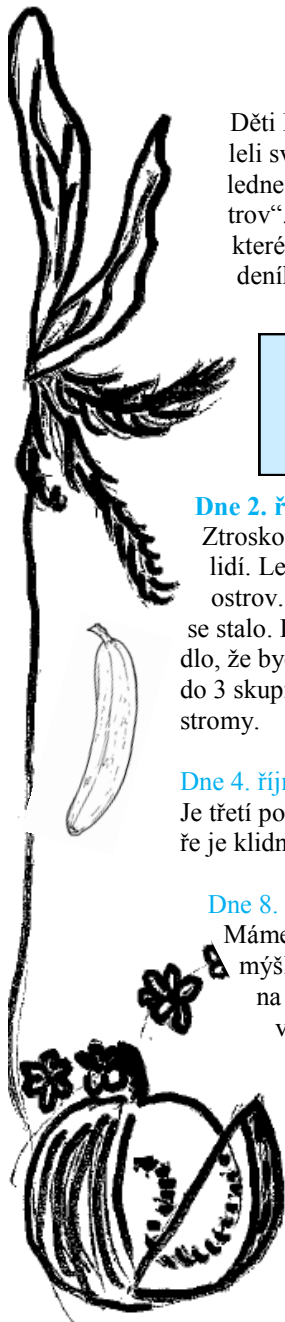
Je třetí po ztroskotání naší lodi. Počasí nám přeje, je slunečno. Moře je klidné. Jen my se z toho ještě nemůžeme vzpamatovat.

Dne 8. října

Máme hlad, oheň vyhasl. Musíme se rozdělit do skupin a přemýšlet, co kdo udělá. Chlapi se vydali na dřevo. Další skupina se postará o výrobu nějakého nádobí. Třetí skupina se vydala hledat nějakou potravu. Musíme dávat pozor, protože nevíme, kde na nás číhá nebezpečí. Toužebně očekáváme, že přežijí další lidé a nějaké věci, že vyplavou z moře: nádobí, misky z kokosových ořechů a z melounů. Chlapi vyrobili nůž, sekýrku, sekáček, oštěpy, šípky z ostrých kamenů, koště a luk z proutí.

Dne 9. října

Všichni zachránění jsou v psychickém napětí, jsou podráždění, bez nálady.

Dne 15. října

Hledáme potravu, vylepšovali jsme si svoje obydlí.

Dne 20. října

Celý den nám prší, odpočíváme, sbíráme dešťovou vodu do nádob. Musíme opravit naše obydlí, prší nám na věci.

Dne 21. října

Ráno nás probudilo sluníčko. Musíme dát usušit všechny věci, muži šli na lov a my ženy uklízely obydlí. Něco musíme uvařit, abychom se posilnily. Když se muži vrátili, byli jsme vyčerpaní. Nic moc nepřinesli. Cestou na západní pobřeží jsme našli melounky.

Dne 15. ledna

Dlouho jsme nepsali, protože opice nám ukradla deník. Potkali jsme srnu, ale utekla nám.

Dne 20. ledna

Deník se našel pohozený v palmovém háji. Vánoce jsme prožili mnozí bez svých nejbližších. Ozdobili jsme palmy. Stůl jsme prostřeli a ozdobili krásnými květy. Muži nachystali ryby a upekli na ohni. Spolu jsme si zazpívali vánoční písničky a vzpomínali na domov.

Dne 23. ledna 2013

Dnes jsme se věnovali sportovním hrám. Udělali jsme si hadrový míč a hráli jsme fotbal. Soutěžili jsme v hodu na cíl. Celý den byl sportovní.

Dne 19. února 2013

Od úterý se počasí zhoršilo. Začalo sněžit a byla velká zima. Šli jsme na lov. Každá skupina šla jinudy. Bára Němcová si vzpomněla, že oheň zůstal hořet, lovili jsme dál. Když jsme se vraceli, byli jsme doma. První skupina u ohně byla různá zvířata. Položili jsme jídlo na zem a jedno zvíře k nám přišlo.

Dne 25. února 2013

Dnes roztál poslední sníh. Byli jsme rádi. Dnes jsme přišli na to, jak si zajistit pitnou vodu. Měli jsme velké štěstí, že vykouklo sluníčko, abychom si mohli odpařit všechnu sůl a voda byla bez soli a dala se pít. Rozkrojili jsme spoustu kokosu, abychom měli nádobu na vodu k pití. Uviděli jsme zvířata, která se probouzela ze zimního spánku, aby se mohla nakrmit. Probudila se různá zvířata, např. medvěd, veverka, jezevec.

Dne 10. března 2013

V březnu začalo jaro, což znamená, že vše kvete a voní. Z nudy nás napadlo hrát fotbal (s kokosem). Lucie byla proti, ale zahráli jsme si i bez ní. Užili jsme si to, ale došlo i na úraz. Lucka totiž kopla ze vzteku do kamene a sesypala se na ni celá skála, tak jsme ji museli ošetřit.

Dne 23. března 2013

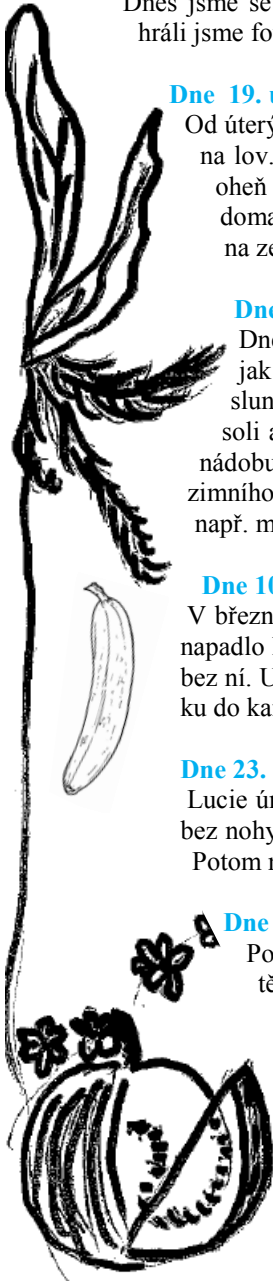
Lucie úraz přežila jen se zlomenou nohou. Ale křičela, jako by byla bez nohy. Filipa napadlo udělat diskotéku. Do 4 hodin jsme ji začali. Potom nás bolela hlava.

Dne 4. dubna 2013

Pořád a pořád sněží! Konečně se k nám vrací ptáci, kteří odletěli do teplých krajů, a zvířátka, která jsme v zimě krmili. Musíme opět rozdělovat oheň, zásoby dřeva a bambusu docházejí. Chlapi se museli vydat na lov. Už aby zima skončila.

Dne 18. dubna 2013

Konečně je teplo! Opět můžeme na pláž, neustále vyhlížíme loď. Dali jsme se do úpravy příbytků, protože těžký sníh nám prolomil střechu. Naštěstí máme dostatek ovoce a masa k jídlu. Dny už jsou delší a delší, ale vzpomínky na domov stále zůstávají.

Dne 14. května 2013

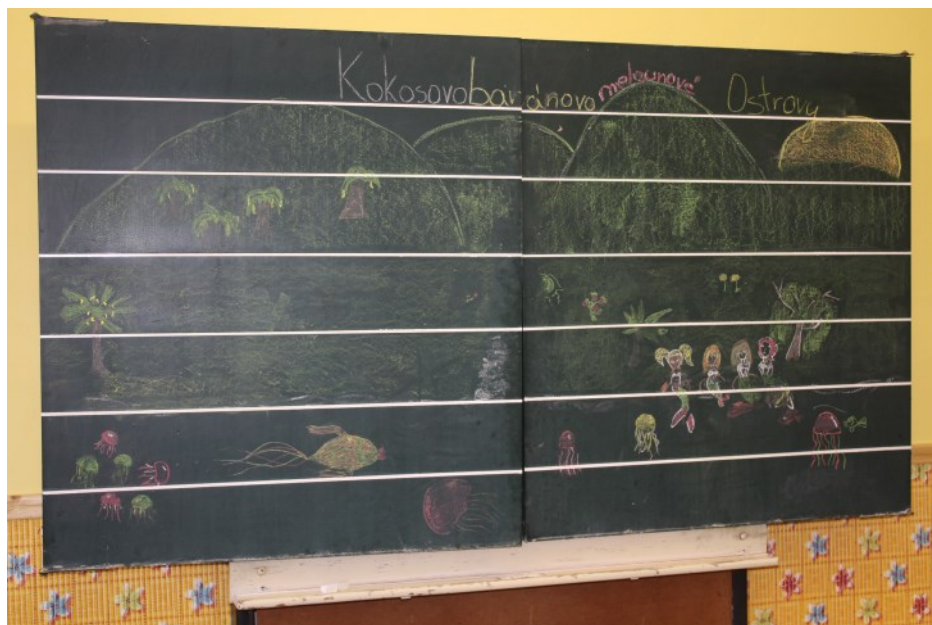
Je pěkný den, sluníčko hřeje, někteří jsou nachlazení, mají rýmu. Lucka už má zdravou nohu, může se pohybovat. Po splnění úkolu každý z nás musí pracovat (donést dřevo, obstarat pití, najít potravu), po každé práci chodíme na pláž hrát míčové hry.

Dne 3. června 2013

Počasí se nám zhoršilo, voda stoupla a málem se nám dostala až do příbytku. Oblečení a jídlo jsme museli donést dál do středu ostrova. Doufáme že se počasí umoudří a voda v moři klesne.

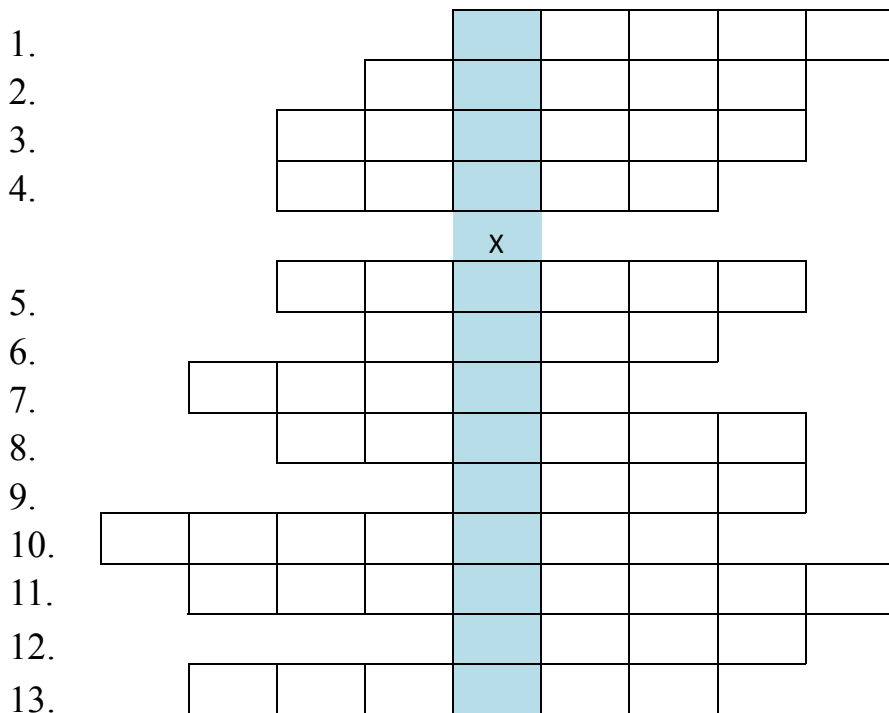
Dne 28. června 2013

Počasí je krásné! Jsme na pláži a užíváme si sluníčka a moře. Najednou někdo vzkřikne: „Lod’ na obzoru!“ Všichni křičíme a jásáme: „Jsme tady, jsme tady!“ Jsme zachráněni. Každý se těší domů. Je všemu konec. Každý se těší na svou rodinu a příbuzné. Strávili jsme spolu na ostrově Kokosověbanánovomelounovém pomalu jeden celý školní rok.

Šimča Pšurná, Eliška Čubová, Sára Tardy, Lucie Škarpová, Hana Němcová, Amálka Zahradková, Filip Novobilský, Viktorie Neklová, Barbora Němcová, Tereza Pavlišnáková, Eva Menšíková, Petr Pšurný, Natálie Najzarová, Vladana Mickertsová a Jarmila Dorotíková

KŘÍŽOVKA

1. Hroch - anglicky?
2. Těstoviny, které dáváme do polévky?
3. Na stěnách visí?
4. Atleti běhají na...?
5. Planeta?
6. Geometrický útvar?
7. Ovoce?
8. Jméno, které má svátek 11. srpna.
9. Když venku prší a svítí slunce, na obloze můžeme vidět...?
10. Komín čistí...?
11. Zvíře, které žije v suché savaně (Afriky)?
12. Televizní stanice?
13. Koně mají na nohou...?